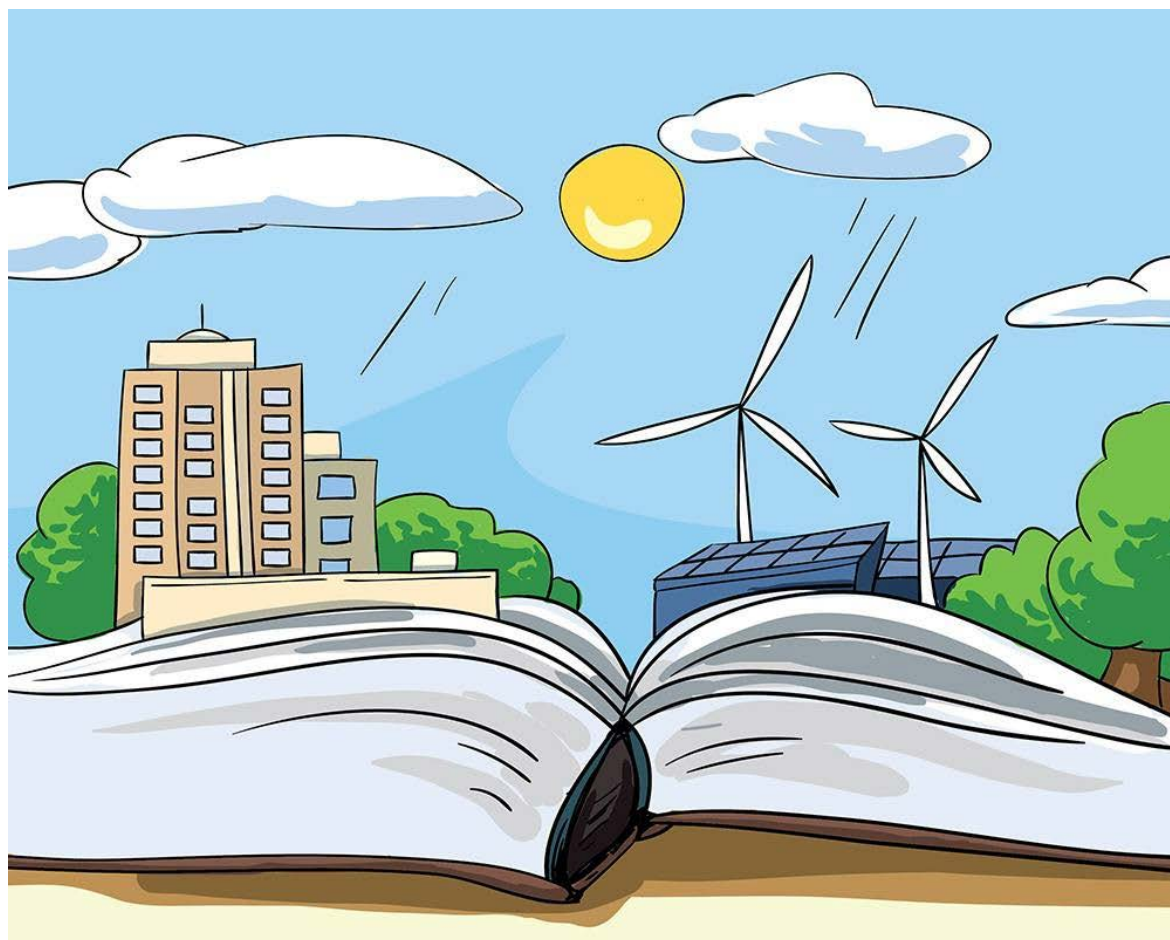




***ДИСКУСІЙНИЙ КРУГЛИЙ СТІЛ***  
***СТАЛИЙ РОЗВИТОК В УКРАЇНІ: ВРАХУВАННЯ***  
***РИЗИКІВ ТА ШЛЯХ ВІДНОВЛЕННЯ***

Збірка тез за результатами круглого столу



Вінниця - 2024

Це видання підготовлено за сприяння Програми розвитку ООН (ПРООН) в Україні в межах впровадження проєкту «Посилене партнерство для сталого відновлення» за підтримки Уряду Швеції.

*За редакцією канд. екон. наук, доцента Галини Іванченко,  
канд. екон. наук, доцента Наталі Махначової*

Редактор: Фатеева Т.  
Комп'ютерна верстка: Шуляк Н.

Підп. до друку 2024 р. Формат 60x84/16. Папір офсетний  
Друк ксероксний. Ум. друк. арк. 3,48.  
Обл.-вид. арк. 2,42. Тираж . Зам. №

---

Редакційно-видавничий відділ ВТЕІ ДТЕУ  
21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 25

## **ЗМІСТ**

<b>Наталія Замкова, д-р. філос. наук, професор</b> Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ <b>РОЛЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ У ДОСЯГНЕННІ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ (на прикладі Вінницької області)</b>	<b>6</b>
<b>Галина Іванченко, канд. екон. наук, доцент</b> Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ <b>СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ НА ЗАСАДАХ СТАЛОСТІ</b>	<b>8</b>
<b>Наталя Махначова, канд. екон. наук, доцент</b> Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ <b>ВИКЛИКИ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ В УМОВАХ ВІЙНИ</b>	<b>11</b>
<b>Ірина Динник, канд. наук з держ. управління</b> Державний торговельно-економічний університет <b>РОЛЬ МОЛОДІ У ПОВОЄННОМУ ВІДНОВЛЕННІ УКРАЇНИ</b>	<b>13</b>
<b>Андрій Шинькович, канд. екон. наук, доцент</b> Державний торговельно-економічний університет <b>ГЛОБАЛЬНІ ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ДРАЙВЕРИ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ І СВІТУ</b>	<b>16</b>
<b>Ірина Ніколіна, канд. наук з держ. управління, доцент</b> Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ <b>ЗМЕНШЕННЯ НЕРІВНОСТІ ЧЕРЕЗ РОЗБУДОВУ БЕЗБАР'ЄРНОГО СЕРЕДОВИЩА В ГРОМАДАХ УКРАЇНИ</b>	<b>22</b>
<b>Ірина Семенюк, канд. екон. наук</b> Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ <b>СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ГРОМАД В УМОВАХ ПОДОЛАННЯ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ</b>	<b>24</b>
<b>Віта Бондар, аспірантка</b> Державний торговельно-економічний університет <b>ВРАХУВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТ ТА СПІЛЬНОТ У ПОВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ</b>	<b>27</b>

5. Tefera T. K., Kanampiu F. D., De Groote H. G. The metal silo: an effective grain storage technology for reducing post-harvest insect and pathogen losses in maize while improving smallholder farmers' food security in developing countries // Crop Protection. 2015. Vol. 3, No. 30. P. 240-245. doi: 10.1016/j.cropro.2010.11.015

6. Appropriate food packaging solutions for developing countries. // FAO. Rome, 2018. URL: <http://www.fao.org/docrep/015/mb061e/mb061e00.pdf>

7. У світі понад 41 млн. дітей до п'яти років страждають на ожиріння – ВООЗ // ВООЗ. Женева, 2017. URL: <https://www.unian.ua/>

**Ірина Ніколіна**

**кандидат наук з державного управління, доцент**  
Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

## **ЗМЕНШЕННЯ НЕРІВНОСТІ ЧЕРЕЗ РОЗБУДОВУ БЕЗБАР'ЄРНОГО СЕРЕДОВИЩА В ГРОМАДАХ УКРАЇНИ**

Цілі сталого розвитку утворили універсальну доктрину орієнтирів поступу європейських країн. Подолання нерівності, як одна з цілей сталого розвитку, забезпечується вільним доступом до ресурсів та можливостей для кожного індивіда. Розбудова безбар'єрності є детермінантом сталого розвитку України, особливо сьогодні, коли в умовах війни стрімко зростає кількість осіб з інвалідністю та людей з фізичними / сенсорними / психічними / інтелектуальними / ментальними порушеннями.

Категорія «безбар'єрність» помилково ототожнюється лише з подоланням фізичних перешкод, однак є набагато ширшою. В Україні наявний комплекс перешкод для різних, в тому числі, й маломобільних груп щодо доступності в інфраструктурній, економічній, освітній та цифровій сферах.

Під безбар'єрністю, відповідно до Національної стратегії [1] розуміють загальний підхід до формування та імплементації державної політики для забезпечення безперешкодного доступу всіх груп населення до різних сфер життєдіяльності.

З метою подолання таких перешкод потрібно розробляти й впроваджувати комплекс заходів для зняття проблем доступу та кращої інтегрованості різних груп населення. Звичайно, реалізація політики безбар'єрності в сьогоdnішніх умовах воєнного часу ґрунтується на наявному правовому механізмі публічного управління.

Аналізуючи нормативно-правові акти нашої країни, можна зазначити, що в Україні є низка документів, які регулюють норми, правила і обов'язки, що стосуються маломобільних груп населення та створення безбар'єрного простору. Виділимо Конвенцію про права осіб з інвалідністю, ратифіковану ВРУ 16.12.2009 р. [2], та Національну стратегію із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року від 14.04.2021 р. [1]

Важливою складовою формування політики безбар'єрності є узагальнення та імплементація передового досвіду, який допоможе впроваджувати кращі практики, мінімізуючи при цьому помилки.

В Польщі практикується спеціальний внесок у Фонд реабілітації осіб з інвалідністю, який сплачують працедавці. Ці кошти використовують для обладнання робочих місць людей з інвалідністю. Польська держава надає певні пільги підприємствам, які приймають на роботу людей з інвалідністю. В кожній країні свій, індивідуальний підхід до питання забезпечення архітектурної доступності. Наприклад, в місті Варшава, здійснюються зміни в архітектурній доступності міста в рамках Варшавського плану скорегованого на маломобільні групи населення.

В Німеччині безбар'єрність та інклюзивність стає невід'ємною частиною усіх сфер життя, особливо соціально-трудої: активно реалізуються практики інклюзивного доступу до працевлаштування, проводяться заходи, які сприяють взаємодії працедавців та працівників.

В Швеції реалізуються спеціальні заходи з державної підтримки зайнятості осіб з інвалідністю та роботодавців, які їх працевлаштовують. Роботодавець може отримати фінансову компенсацію за надання особливих умов працівникам з інвалідністю.

Вважаємо за необхідне в контексті діяльності ЗВО України спрямувати діяльність на розвиток «філософії безбар'єрного середовища» в українському суспільстві, забезпечити комунікацію з населенням щодо запитів на інтеграцію в контексті освітньої, цифрової та інформаційної безбар'єрності.

**Список використаних джерел:**

1. Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021р. №366-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/366-2021-%D1%80#Text>.

2. Конвенція про права осіб з інвалідністю: Ратифікована Верховною Радою України від 16 грудня 2009 р. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995\\_g71#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71#Text).

**Ірина Семенюк**

**кандидат економічних наук**

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

## **СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ГРОМАД В УМОВАХ ПОДОЛАННЯ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ**

Соціальне підприємництво як явище економічного характеру не є новим для українського суспільства. Водночас, даний вид діяльності можна назвати певним феноменом, що цілком відображається у його трактуванні як економічної категорії. Зважаючи, на те, що у вітчизняному законодавстві немає чіткого визначення поняття «соціальне підприємництво», думки науковців також відрізняються щодо його розуміння, що, в свою чергу, створює на практиці багато проблем для соціальних підприємців.

Найбільш ґрунтовним можна вважати визначення, представлене в аналітичному звіті «Соціальне підприємництво в Україні. Економіко-правовий аналіз», згідно якого соціальне підприємництво являє собою діяльність